

MOORD HEEFT GEEN CALORIEËN
(Mord hat keine Kalorien)

Een culinaire thrillerkomedie in vier scènes

3 Heren / 1 Dame

door
RENATO SALVI

Vertaling
Anja van den Berg

SPEELDUUR:

Ongeveer 60 minuten.

TIJD:

Tegenwoordige tijd.

ROLVERDELING:

3 heren en 1 dame.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in een restaurant tijdens een viergangenmenu.

KORTE INHOUD:

De chef kok van een restaurant is bij hem thuis vermoord.

Daardoor is de gastheer van het restaurant van slag en loopt de avond niet zoals het moet zijn. Er verschijnt een inspecteur, die met een onderzoek naar de moord begint. Al snel wordt duidelijk dat er niets duidelijk is in het restaurant. Allen hadden een motief om de onsympathieke chef kok te vermoorden. Tot overmaat van ramp verschijnt dan ook nog de beroemde restaurant tester mevrouw Rozemarijn Lelie. Ook zij heeft een link met de vermoorde chef kok. Als de inspecteur bijna de oplossing van de moord gevonden heeft, verandert de situatie opeens, waardoor het stuk een totaal andere wending krijgt.

ROLVERDELING:

Gastheer	40-50 jaar
Keukenhulp	25-30 jaar
Dame uit het publiek	45-55 jaar
Inspecteur	45-50 jaar

TYPERINGEN:

Gastheer	Homoseksueel met eventueel geverfd haar
Keukenhulp	Komt niet uit het horecavak en heeft ook geen kennis van dit vakgebied
Dame uit het publiek	Een goedgeklede, elegante en zelfbewuste vrouw
Inspecteur	Een wat slonzige, humorloze man

EERSTE SCÈNE

(Als het publiek de zaal binnenkomt, is de gastheer al aanwezig om de gasten naar hun plaats te begeleiden. In de rol van gastheer natuurlijk. Als iedereen aanwezig is en van drankjes is voorzien, begint de gastheer met de begroeting)

GASTHEER:

Beste dames en heren, geëerd publiek, ik heet u van harte welkom in (*Naam restaurant/hotel eventueel van eigen woonplaats*). Mijn naam is Johannes Lamour, ik ben uw gastheer en verantwoordelijk voor uw welbevinden vanavond. Als u ons een compliment wilt geven over het voortreffelijk eten, wat u vanavond hier opgediend krijgt, dan mag u dat rustig zeggen. En als u iets niet bevalt, dan hoor ik dat liever niet van u. (*Lacht*) Een grapje moet kunnen (*Lacht*) zoals ze zeggen in het Frans: humor a trottoir. (*Lacht*). De humor ligt op straat. Maar even serieus, als u vragen of opmerkingen heeft, aarzelt u dan niet, om mij of mijn collega's te raadplegen. Uitstekende gerechten (*Wijst richting keuken*), perfecte wijnen (*Wijst richting tafels gasten*) en natuurlijk een geweldige gastheer (*Wijst op zichzelf*) garanderen dat u een heel bijzondere avond zult beleven. Geloof u mij, ook al ben ik geen verzekeringsagent, ik kan u toch verzekeren, dat onze chef kok Marc-André, zoals altijd weer bijzondere culinaire hoogstandjes bedacht heeft voor deze avond. Een avond voor jong en oud, voor hen die willen genieten van onze voortreffelijke gerechten, die worden geserveerd door onze charmante medewerksters en medewerkers onder het toezien oog van de grappige, goed van de tongriem gesneden, onvergelijkbare, zeer professionele persoonlijkheid...

KEUKENHULP:

(Komt binnen en vraagt verbouwereerd) Heeft u mij geroepen?

GASTHEER:

(Bars en onbeleefd, publiek merkt dat de sfeer onderling niet goed is) Wees toch stil!! Ik spreek op dit moment met onze gasten. *(Tot het publiek)* Verontschuldigt u mij, waar ben ik ook alweer gebleven? Oh ja, onder het toezien oog van een grappige, goed van de tongriem gesneden, onvergelijkbare, zeer professionele persoonlijkheid: moi! *(Boze blik naar de keukenhulp)*. Geniet u vanavond van onze specialiteiten en delicatessen. De belangrijkste dingen in het leven spelen zich af tussen het begin en het einde van de spijsvertering en ik wens u dan ook bon appetit.

KEUKENHULP:

(Tegen de gastheer) Meneer de Man...

GASTHEER:

(Is ontzet dat hij bij zijn echte naam wordt aangesproken en probeert zo goed en kwaad als het gaat de fout te herstellen) Hoe noem je mij!? Lamour is mijn naam! *(Voor zichzelf)* Oh, wat een amateur.

KEUKENHULP:

Meneer Lamour...

GASTHEER:

Laat me met rust! Je hebt mijn toespraak verpest! Deze toespraak heb ik ook gehouden tijdens de begrafenis van tante Adelheid, weliswaar met een iets andere tekst, en natuurlijk....aan het eind zei ik echter geen bon appetit. Ach, ze was buitengewoon.

KEUKENHULP:
Tante Adelheid?

GASTHEER:

Mijn toespraak, idioot! Wat doe je eigenlijk hier in het gastengedeelte? Je bent een keukenhulp! Weet je eigenlijk waarom men jouw functie keukenhulp noemt? Omdat zo iemand, in de keuken behoort te werken! Mijn hemel, ik kan maar niet begrijpen dat men zo'n type als jij vorige week hier in dienst heeft genomen. Zo iemand als jij zou toch niet aangenomen mogen worden!

KEUKENHULP:

Ik ben hier ook maar tijdelijk in dienst.

GASTHEER:

Ja, dat heb ik al kunnen zien! Je zit en wacht hier maar, tot de tijd erop zit. Schiet op naar de keuken!

KEUKENHULP:

Maar meneer Lamour, ik moet u...

GASTHEER:

Jij moet niks, zeker niet hier in het bijzijn van de gasten.

KEUKENHULP:

Maar Marc-André...

GASTHEER:

Maître! Maître Marc-André! Onze chef kok heet maître Marc-André en zo moet je hem ook aanspreken.

KEUKENHULP:

Wat mij betreft, als u daar plezier aan beleeft... onze chef kok maître Marc-André staat niet achter het fornuis.

GASTHEER:

Logisch, hij is de chef kok. Ach, je moet nog veel leren, als chef kok is hij de dirigent. Hij hoeft niet zelf de eerste viool te spelen om het orkest klanken voort te laten brengen. Zijn inspiratie brengt hij over naar de orkestleden en zij voltooiën zijn werk. Hij creëert als chef van de keuken een culinaire symfonie.

KEUKENHULP:

Zo heb ik het nog nooit gezien.

GASTHEER:

En weet je welk instrument jij speelt in ons keukenorkest? Jij bent de blokfluit!

KEUKENHULP:

Wat? Een blokfluit? Die wordt toch helemaal niet gebruikt in een orkest?

GASTHEER:

Klopt! (*De gastheer wil af gaan. Hij wordt echter door de keukenhulp tegengehouden*).

KEUKENHULP:

Maar meneer Lamour. U heeft mij niet laten uitspreken. Marc-André is er niet.

GASTHEER:

(*Heeft niet goed geluisterd en verbetert de keukenhulp opnieuw*) Voor de laatste keer, maître Marc-André is er niet!

KEUKENHULP:

Precies!

GASTHEER:

(*Wil afgaan en realiseert zich dan, wat hij zojuist herhaald heeft en komt dan ontsteld terug naar de keukenhulp*) WAT!?! Marc-André is er niet?

KEUKENHULP:

Maître Marc-André, alstublieft!

GASTHEER:

Wat betekent dat, hij is er niet? Is hij nog helemaal niet in de keuken geweest of is hij even weg?

KEUKENHULP:

De situatie in de keuken kun je ongeveer vergelijken met die van de staatskas, hij is leeg!

GASTHEER:

Je spreekt in raadselen.

KEUKENHULP:

Maître Marc-André was er vandaag nog helemaal niet.

GASTHEER:

En waarom hoor ik dat nu pas?

KEUKENHULP

Ik heb het zojuist pas gemerkt.

GASTHEER:

(*Ontzet*) Wat zeg je? Is het je pas nu opgevallen, dat onze chef kok uitgevallen is?

KEUKENHULP:

Chef kok? Maître!

GASTHEER:

(*Geïrriteerd*) Luister nu eens even! Stel je voor, ik verschijn niet op mijn werk, wat zou er dan gebeuren?

KEUKENHULP:

(Tegen het publiek) Dan zou de sfeer hier een stuk beter zijn.

GASTHEER:

Dit is een catastrofe! De chef kok is er niet, heb je hem al gezocht?

KEUKENHULP:

Natuurlijk, in de kelder, bij de jenever, daar waar hij anders de hele dag is, maar ik heb hem niet gevonden. Dan is hij ook nog vaak in de kamer, waar de voorraad chocolade is, maar ook daar geen maître. En ook niet in de dameskleedkamer, waar hij steeds de kleding van het personeel doorzoekt. Als van de aardbodem verdwenen.

GASTHEER:

Hoe praat jij over onze chef kok? Je bent pas een week hier.

KEUKENHULP:

Ja, er is mij al veel opgevallen.

GASTHEER:

En, heb je hem gebeld?

KEUKENHULP:

Ja!

GASTHEER:

En?

KEUKENHULP:

Niets!

GASTHEER:

(Kortademig, bijna paniek, maar niet luid) Wij hebben gasten.

KEUKENHULP:

Wij hebben gasten, maar geen kok! Beter als omgekeerd, toch?

GASTHEER:

Als jij komiek zou zijn en ik zou een voorstelling van jou bijwonen, dan zou ik van verdriet sterven.

KEUKENHULP:

En als u kok zou zijn, zouden onze gasten wat te eten krijgen

GASTHEER:

Entree?

KEUKENHULP:

Ik heet Peter en niet André!

GASTHEER:

(Kort voor een zenuwinzinking) De entree! Het voorgerecht!

KEUKENHULP:

Ach, die? Ja, die is klaar! Die heeft de grote manager gemaakt.

GASTHEER:

Welke grote manager?

KEUKENHULP:

Hij, die hier in de keuken de koude voorgerechten maakt.

GASTHEER:

(Verbaasd over zoveel onnozelheid) Grote manager? Dat noem je grandmanger! Ach, je hebt er geen verstand van. In een bedrijf, zoals de onze met een professionele keuken, heb je de grandmanager, de kok voor de koude gerechten, dan heb je de confiseur...

KEUKENHULP:

Bij ons is dat echter een vrouw... noem je haar dan de confi-lady?

GASTHEER:

Nee, dat is altijd een seur! De sauteur maakt de heerlijke sauzen.

KEUKENHULP:

(Interesseert zich niet echt voor de schoolmeesterachtige uitleg van de gastheer) Zozo.

GASTHEER:

In ons restaurant hebben we zelfs een annonceur! Dilettant! In ons toprestaurant is elk vakgebied vertegenwoordigd.

KEUKENHULP:

Behalve de chef kok.

GASTHEER:

Een catastrofe. Waarschuw de keuken dat ze de entrée klaarzetten en ik zorg voor de rest. *(De keukenhulp blijft staan)* Is er nog wat?

KEUKENHULP:

U zorgt voor de rest? Dat betekent dus dat u kookt?

GASTHEER:

Ik kook... ik borrel... ik schuim over van woede! Ik kook absoluut niet! Ik ben een man die in het gastengedeelte werkt en daar ook thuis hoort. Maar ik zorg ervoor, dat Marc-André....

KEUKENHULP:

Maître Marc-André!

GASTHEER:

(Verliest zichzelf) Dat interesseert me nu helemaal niets!

KEUKENHULP:

Ach ja... nu opeens?

GASTHEER:

Houd jij je bezig met jouw werk en ik zorg ervoor dat de chef kok dat doet, wat hij moet doen en wat hij het beste kan.

KEUKENHULP:

(De keukenhulp maakt een drinkbeweging naar het publiek, ervan uitgaande dat de gastheer hem niet ziet. De gastheer ziet het echter wel en kijkt boos. De keukenhulp merkt dat hij betrappt is en maakt vervolgens een beweging met zijn hand, alsof het lijkt dat zijn gewrichten van zijn hand pijnlijk zijn en hij draait vervolgens expres zijn hand vaak heen en weer om zijn hand weer 'gewoon' te krijgen. Verlegen en aarzelend) Artrose.

GASTHEER:

Schiet op, de keuken in, jij!

KEUKENHULP:

En wat gaat u doen, als de chef kok echt niet op komt dagen?

GASTHEER:

Dan eh... ja, dan eh... dan vind ik wel een andere oplossing!

KEUKENHULP:

Welke dan?

GASTHEER:

Verdwij nu alsjeblieft! Ik moet het eerst hier even regelen. Lieve gasten, lieve hongerige mensen, geëerd publiek, misschien heeft u wat gemerkt.. ik bedoel misschien heeft u vernomen dat onze chef kok Marc-André...

DAME UIT HET PUBLIEK:

Maître!

(De keukenhulp steekt duim op tegen dame en gaat af)

GASTHEER:

(Bekijkt de dame uit het publiek, hij staat bijna op het punt in huilen uit te barsten en praat dan heel langzaam om zichzelf weer te herstellen) Maître eh...maître Marc-André schijnt zich wat verlaat te hebben. Op dit moment weten we niet eh... wij weten dus niet hoe wij eh...hoe ik eh... dus eh... u zult hoe dan ook wat te eten krijgen, al moet ik het persoonlijk bij de snackbar op de hoek gaan halen.

KEUKENHULP:

(Komt voorzichtig weer op) Meneer Lamour...

GASTHEER:

Oh nee, altijd als jij komt, wordt het een chaos. Je komt toch niet vertellen, dat de entrée ...

KEUKENHULP:

Nee, dat is prima in orde.

GASTHEER:

De entrée moet allang klaar staan.

KEUKENHULP:

We hebben nog vijf minuten nodig en dan kunnen we beginnen!

GASTHEER:

Vijf minuten? Goed. Nee, niet goed.

KEUKENHULP:

Bekijkt u het toch positief. Goed is beter dan slecht. Natuurlijk is het beter dat alles goed is. We moeten echter ook kunnen relativiseren. Als ik bijvoorbeeld thuis wil blijven en mijn vriendin wil beslist gaan wandelen, dan is het voor mij fijn als het weer slecht is. In dit geval is slecht immers niet slecht maar juist goed. Het is dan weer niet goed, als bij mijn vriendin de menstruatie uitblijft en dat ze elke morgen misselijk is.

GASTHEER:

(Neemt de manier van vertellen over, moet zich echter wel beheersen) Het kan GOED zijn dat ik zo iemand ga wurgen! En als het toevallig dan om jou gaat, dan zou dit echt niet SLECHT zijn. *(Iemand van de medewerkers uit de keuken komt op met een telefoon, fluistert de gastheer wat in het oor en geeft hem de telefoon).* Wat is dit?

KEUKENHULP:

Dat is een telefoon!

GASTHEER:

Ja, dat zie ik ook! Van wie is die?

KEUKENHULP:

(Bekijkt de telefoon) Hmm... deze telefoon zou van de KPN kunnen zijn.

GASTHEER:

Ik bedoel, wie is er aan de andere kant van de lijn?

KEUKENHULP:

Oh, ik heb geen idee. *(Neemt telefoon over en praat vervolgens in de telefoon)* Hallo? ...Vogel... nee, ik bedoel u niet. Ik heet Vogel, Peter Vogel...WAT... nee!... ja... oh... hmm. *(De gastheer kan nauwelijks wachten om de telefoon terug te krijgen en vanwege de reacties van de keukenhulp stijgt de spanning).* Eieiei...dat is toch niet te geloven... jajaja...

GASTHEER:

WAT?

KEUKENHULP:

Verkeerd verbonden!

GASTHEER:

(Voor zichzelf) Dit is toch niet te geloven.

KEUKENHULP:

Maakt u zich toch niet zo druk! Neem het allemaal niet zo serieus. De entrée wordt zo opgediend en u heeft beslist al een oplossing bedacht voor het probleem met de chef kok. Kijk maar eens naar de gezichten van onze gasten... wat valt u daaraan op?

GASTHEER:

Veel klanten zijn rijp voor de botox-kliniek! Dat was echter een grap, op zo'n plekje als hier moet een grapje kunnen.

KEUKENHULP:

Zo bevalt u mij al beter.

GASTHEER:

Ach, ik beval u?

KEUKENHULP:

Uw manier van doen, als u niet boos bent, bevalt mij beter!

GASTHEER:

Och, je hebt gelijk. Ik moet alles niet zo serieus nemen, dan komt het wel goed. Onze chef kok zal er zeker met een paar minuten zijn en dan lachen wij over al die paniek hier. (*Zijn mobiele telefoon gaat over in binnenzak van zijn colbert*). Excuus, mijn telefoon gaat, misschien is het Marc-André.

KEUKENHULP:

Maitre. (*De keukenhulp kijkt daarbij naar de dame uit het publiek. De dame uit het publiek steekt haar duim op*)

GASTHEER:

(*In de telefoon*) Hallo?... Ja, met wie... Met wie? De politie? Ja, maar... Oh hemel... oh hemeltje lief... Dat zal toch niet... Jaja... (*Beëindigd het gesprek*)

KEUKENHULP:

De politie?

GASTHEER:

Ja.

KEUKENHULP:

Hoe heette hij?

GASTHEER:

Wie?

KEUKENHULP:

De politieagent.

GASTHEER:

Marc-André...

KEUKENHULP:

Wat, heet die ook Marc-André?

GASTHEER:

Hij is dood!

KEUKENHULP:

De politieagent?

GASTHEER:

Onze chef kok Marc-André is dood!

KEUKENHULP:

Hoezo dood?

GASTHEER:

Morsdood!

KEUKENHULP:

Hoe dan? Een ongeluk?

GASTHEER:

Moord!

KEUKENHULP:

Moord? Marc-André is vermoord?

GASTHEER:

Ja, vermoord.

KEUKENHULP:

En hoe is het gebeurd?

GASTHEER:

Geen idee, dat heb ik niet gevraagd. De inspecteur zei alleen maar dat ze hem in zijn woning gevonden hebben. De inspecteur komt zo hierheen. Je weet, wat er nu te doen is?

KEUKENHULP:

Ja, nog een couvert klaarzetten.

GASTHEER:

De chef kok komt niet meer! Nooit meer! Zeg alsjeblieft tegen onze gasten, dat wij de avond hier helaas moeten afbreken.

KEUKENHULP:

Ik? Nee, u bent de gastheer hier! Dat is uw taak!

GASTHEER:

Lieve verdrietige gasten. Tot groot verdriet eh... tot mijn ontzetting, moet ik u mededelen, dat het hart van onze chef kok voor altijd is gestopt met kloppen. Het is afgelopen. Het spijt me, er zal niets te eten zijn.

DAME UIT HET PUBLIEK:

(Staat aarzelend op en vraagt voorzichtig) Verontschuldigt u mij, maar mag ik alstublieft...

GASTHEER:

Ja, gaat u maar, de avond is ten einde.

DAME UIT HET PUBLIEK:

Nee, ik had willen vragen of ik misschien zou kunnen koken?

GASTHEER:

Dat is heel vriendelijk van u, maar ik denk dat het niet gaat. Onze chef kok heeft zelf zijn eigen lievelingsmenu samengesteld.

DAME UIT HET PUBLIEK:

Ja, daarom!

GASTHEER:

Zijn lievelingsmenu kan alleen hij voorbereiden.

DAME UIT HET PUBLIEK:

Ach wat! Weet u van wie maître Marc-André de recepten voor zijn lievelingsmenu heeft? Van mij, Rozemarijn Lelie.

GASTHEER:

Wat? Nee toch?... DE mevrouw Lelie?

DAME UIT HET PUBLIEK:

Er is maar één mevrouw Lelie.

KEUKENHULP:

U kent mevrouw Lelie toch wel? Rozemarijn Lelie is één van de beste restaurant testers die er in de omgeving van zeker... honderd kilometer is.

DAME UIT HET PUBLIEK:

Ach, laat u maar! Ik wilde mij eigenlijk niet bekend maken, maar het is nu al gebeurd. Ik was de rechter hand van Paul Bocuse, een heel bekende franse kok. Ik gaf jarenlang advies aan alle grote koks over de hele wereld. Vandaag sprak ik nog met Jamie Oliver aan de telefoon en hij zei: Rooz, als jij fastfood uitgevonden had, zou zelfs ik dat goed vinden. Als u dat wilt, red ik uw avond! Misschien wordt deze avond wel heel magisch met mij in de keuken.

KEUKENHULP:

Maîtresse Rooz...

GASTHEER:

Moment, wilt u echt in de keuken gaan koken?

DAME UIT HET PUBLIEK:

(Ironisch) Ja, wat zou ik anders in de keuken moeten doen?!

(De keukenhulp maakt drinkgebaar weer naar de dame uit het publiek).

GASTHEER:

Dat zou betekenen, dat de avond gered is! Hooggeëerd publiek, door mijn geniale ingeving, om de bekende en vertrouwde mevrouw Rozemarijn Lelie uit te nodigen en haar te laten koken, kan ik u mededelen dat wij verder kunnen met deze magische avond. De entrée, het voorgerecht, wordt nu opgediend en ik kan u verzekeren, dat u zich kunt verheugen op datgene wat er allemaal gaat komen. Ik trek me nu terug om voor de komende avond hernieuwde energie op te doen. *(De keukenhulp maakt het drinkgebaar naar het publiek).* Geniet u van het voorgerecht en aangezien mij het verloop van deze avond wat spaans overkomt, zeg ik maar zo...Buen provecho.

KEUKENHULP:

Huh?! Wat betekent dat?

GASTHEER:

Eet smakelijk!

(Iedereen gaat af. Het voorgerecht wordt geserveerd. Zonder spelers in het restaurant. Pas als het voorgerecht is gegeten en opgeruimd en de drankjes weer bijgeschonken zijn, gaat het toneelstuk weer verder en is de gastheer weer in het restaurant).